

Sygn. akt IV CZ 65/07

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Maria Grzelka

w sprawie z powództwa D.W.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "K."

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 października 2007 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 28 lutego 2007 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powódki na postanowienie tego Sądu z dnia 11 stycznia 2007 r. (k. 261 akt) z tej przyczyny, że zażalenie to nie zostało opłacone opłatą podstawową w kwocie 30 zł (art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powódka podnosiła to, że narusza ono art. 112 k.p.c. i art. 100 ust. 2 w zw. z art. 14 i art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167) i wносиła o jego uchylenie. W ocenie skarżącej, jako strona zwolniona od kosztów sądowych w całości na podstawie art. 113 § 1 k.p.c. nie była w ogóle zobowiązana do ponoszenia jakichkolwiek opłat sądowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powódka była zwolniona od kosztów sądowych na podstawie postanowienia z dnia 22 sierpnia 2005 r. (k. 16 akt). Zwolnienie od kosztów udzielone przed wejściem w życie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) wywiera skutki także po wejściu w życie tej ustawy (por. też np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r., I CSK 440/06, nieopubl., i z dnia 26 lipca 2006 r., IV CZ 59/06, nieopubl.). Oznacza to, że zbędne byłoby rozpatrywanie wniosku strony w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych. Ustawa z 2005 r. weszła w życie po uzyskaniu przez powódkę zwolnienia od kosztów sądowych (art. 151 ustawy). Strona zwolniona od kosztów sądowych ma obowiązek uiścić opłatę podstawową, przewidzianą w art. 14 ustawy, od wszystkich pism podlegających opłacie – w tym też od zażalenia na postanowienie odrzucające zażalenie (art. 100 ust. 2 ustawy). Nie ma znaczenia to, kiedy zwolnienie takie zostało ostatecznie uzyskane.

Obowiązek wniesienia opłaty od zażalenia powstał w związku z wniesieniem tego środka na postanowienie z dnia 11 stycznia 2007 r., tj. jeszcze w okresie obowiązywania art. 100 ust. 2 ustawy z 2005 r. w brzmieniu przed jego zmianą ustawą z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych

w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2007 r. nr 21, poz. 123). Istniały zatem podstawy do zastosowania art. 130² § 3 k.p.c., tj. do odrzucenia zażalenia powódki bez wezwania jej pełnomocnika do uiszczenia opłaty podstawowej od zażalenia w wysokości 30 zł.

Z przedstawionych względów należało zatem oddalić zażalenie powódki jako nieuzasadnione (art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art.394¹ § 3 k.p.c.).